

50 ár í frælsi

75.000 fólk voru á Tingvöllum og hildu 50 ára dagin hjá Íslandi sum sjálvstøðugt land

80 íslenskar milljónir hevdí Ísland sett av til tjóðarhátíðina 17. juni, tí hetta var ein heilt serligur dagur, nú 50 ár vóru liðin, síðan Ísland endaliga loysti frá Danmark.

Íslendingar eru eitt stolt fólki, sum eru góð við sitt land, og stórt arbeiði varð lagt í tiltøk í sambandi við hátíðina.

Í Reykjavík fingust fólki í fleiri dagar frammanundan við at planta og lúka, og fleiri hús vóru málað - eins og hjá okkum upp undir ólavsku.

Sjálvur tjóðardagurin er frídagur hjá íslendingum, og øll fara í síni bestu klæðir.

Býurin varð allur skráddur við fløgum, og páska-liljurnar og tulipanirnar

lýstu upp allastaðni.

Tað er eitt megnar tiltak at skipa fyri einum slíkum haldi sum á Tingvöllum. Fólki koma úr øllum landinum til setanina hjá Altinginum og til haldið sjálvt. Nógvir útendingar lögdu sær eisini leiðina til Íslands fyrri at verða við.

Frá tíðliga á morgni streymaði fólki móti Tingvöllum, og so nógur trokan var, at fleiri onganuð komu leiðina fram. Tey stóðu fæst í ferðsluni. Atfinningar vóru reistar móti politinum, men hvat, tað er bara ein vegur til Tingvallir.

Langt burturi frá vóru parkeringspláss, og haðani gingu bussar stútt til Tingvallir. Okkum tók tað einar tveir tímar at koma fram við bussi. Tað kundi ikki ganga

skjótari, tí mannfjöldin var so stór. Aftaná er mett, at umleið 75.000 fólki vóru har, og tey fyltu á vegnum.

Klokkurnar ringdu

Dagurin byrjaði klokkan hálgum níggu við, at kirkjuklokkurnar um alt landið ringdu í fimm minuttir. Tá vóru íslenska flaggið og serliga hátíðarflaggið eisini vundin á stong við Almagnagjónna við Tingvallir.

Har var eisini hornblástur og kórsangur. Gudstænasta varð hildin í Almagnagjónni.

Klokkan ellivu ringdi klokkan í kirkjunni á Tingvöllum, og so setti Vígdís Finnbogadóttir Altingið á Lógarfjallinum, har lóginar fyrr blivu lagdar fram.

Altingið samtykti at seta pengar í ein grunn til at menna mál, mentan og tilfeingi.

10 svanir

Men beint áðrenn hendi tað sjáldsama, at 10 svanir komu flúgvandi eystur yvir vøllin sum ein norðurlenski heilsan, eins og var tað fyriskipað, og øll fjöldin klappaði. Løtu seinni komu svanir aftur hin vegin.

Aftaná vóru nógvar fram-sýningar at fara til, og allastaðni var sangur, tónleikur og sjónleikur.

Væl var fyriskipað, so fólki skjótt kundu fáa ein bita, til tað almenna haldið sjálvt byrjaði við heilsanum frá teimum norðurlensku ríkisleiðarunum - tjóðarhøvdingar nevndir á íslenskum.

Veðrið helt sær

Í døgnum frammanundan varð nógur tosað um veðrið. Veðurmenninir spáðu regn, og øll vónaðu, at teir fóru skeivir, tí tað mátti ikki henda sum fyrri 50 árum síðan, tá haldið á Tingvöllum næstan skolaði burtur.

Her koma Gustav kongur í Svøríki og Silvia drottning. Allir slúkir sínir gestir vóru væl vardir av trygdafólki

Jón Baldvin Hannibalsson, íslenski forsætisráðharrin og kona hansara Bryndis Schram, sum er stjóri í íslenska filmsgrunninum

Veðurmenninir vóru tilbúttir ikki á rættari leið, tí frá morgunstundini var bjartur himmal og sólin sá.

Men tá norski kongurin Haraldur kom við síni heilsu, fór at sirma, og hetta var eitt sindur lægið, tí tað var júst Noreg, Ísland beint nú kom í stríð við. Norski kongurin var tó ikki bangin fyrri at nevna ósemjuna, og hann segði seg vóna og vænta, at ein loysn fór at finnast.

Frammanundan høvdu íslendingar sagt, at norski kongurin var vælkominn hóast ósemjuna við Svalbard. Vápnahvild var í hátíðardøgnum.

Umframt norska kongin vóru svenski kongurin Gustav til staðar, Margretha drottning úr Danmark, finski forsetin Martti Ahtisaari, Marita Petersen, lögmaður, úr Føroyum og Lars Emil Johansen, landsstýrisformaður úr Grønlandi. Umboð vóru eisini fyrri Áland, Kanada, Frakland, Kina, Russland, Bretland og USA. Harafrat vóru hópin av sendimonnum og politikarum, formanskapurin í Norðurlandaráðnum o.o.

Tað er stór ábyrgd at fáa slíkar gestir. Trygdartiløk og nógur lægrela og onnur trygdarfólk til at ansa eftir.

Við virðing

17., 18. og 19. juni hildu

Mett verður, at 75.000 fólki vóru á Tingvöllum. Har var nógur tónleikur. Fremst í myndini stendur eitt blandað kór, sum sang, áðrenn Altingið varð sett

íslendingar tjóðarhátíðina. Ein long røð av framsýningum sjónleiki og tónleiki var á skránni.

So nógur ganga íslendingar upp í tjóðarhátíð sína, at umframt tey 75.000 fólki á Tingvöllum vóru samstundis 30.000 í miðbýnum í Reykjavík. Nevntast kann at í Reykjavík og forstöðunum búgva tilsamans 120.000 fólki.

17. juni um kvøldið var býruin Reykjavík stúgvandi fullur av fólki. Fólki stóðu sum sild í tunnu í hvørjari gøtu, og tónleikur var at hoyra bæði innandura og uttandura. Men tað var ikki sum á ólavsku, ikki ein fléska at siggja, og gøturnar í býnum vóru líka so reinar og ruddiligar, sum tær altíð eru. Virðingin er størri enn so fyrri tjóðarhátíðini.

randi